

maa derfor meget fraraade Thinget at gaa ind paa Vndringsforslagene Nr. 19 a. og 19 b. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 18, hvor efter Sagen ved Reguleringer af de mindre Vandløb først skal forelægges Vandsynsmændene til Kjendelse, vil det væsentlig bero paa den hele Opfattelse, man har af Vandsynsmandsinstitutionen, om man efter sit Kjendskab til de praktiske Forhold tror, at Vandsynsmændene i det Hele ville besidde den fornødne Dygtighed og Indsigt til at klare de Spørgsmaal, der kunne forefalde i disse Sager. Det er min Overbevisning og ogsaa de andre Herres, som udgjøre Mindretallet, at man i Reglen ikke har Grund til at være tilfreds med Vandsynsmændenes Afgjørelser, og at det derfor er rigtigere, naar man vil søge at fremkalde bedre Tilstande af disse mindre, offentlige Vandløb, at man da ved de vigtigere Spørgsmaal, der kunne fremkomme ved egentlige Reguleringer, ikke gaar videre end til at lade Vandsynsmændene, som Mindretallet har foreslaaet, have en Afgang til at mægle Forlig, men ikke til at afgive en Kjendelse; thi jeg kan ikke gaa ind paa den Betragtning, at der skulde høre større Dygtighed til at mægle Forlig end til at afgive Kjendelse. Det stemmer ikke med de virkelige Forhold. Naar Mindretallet foreslaar at give Vandsynsmændene Afgang til at mægle Forlig, er det for at lette Afgjørelsen af ubetydelige Sager, i hvilke det vil være en let Sag at tilveiebringe Overenskomst, og for at undgaa i faabanne at henvende sig til Landvæsenkommissionen. Følgen af, at man giver Vandsynsmændene Ret til at affige Kjendelse, vil blive, at Kjendelsen i vigtigere Sager alligevel bliver appelleret til Landvæsenkommissionen, saa at Vandsynsmandsinstitutionen egentlig kun bliver et Omkostningsdepartement. Jeg skal derfor anbefale det ærede Thing at følge Mindretallets Vndringsforslag Nr. 12. — Mindretallets Vndringsforslag Nr. 17 maa jeg fraraade. Flertallet anser Lovforslagets Bestemmelse i saa Henseende for nødvendig for en fornuftig og hensigtsmæssig Regulering, og der synes ikke at være nogen Grund til at gjøre den af Mindretallet foreslaaede Indskrænkning. Med Hensyn til hvad den ærede 4de Landssthingsmand for 7de Kreds (Hauerslev) yttrede angaaende Udskyllinger, er det jo ganske vist, at der kan være forbundet Ulemper og Skade med disse; men det er Flertallets Mening, at de kun maa finde Sted undtagelsesvis, hvor der er afgjørende Omstændigheder, der tale derfor, og det er jo en Selvfølge, at, ster der Ulemper og Skade derved, er Vedkommende ogsaa pligtig at maatte udrede Erstatning derfor til de Paagjældende. Naar man har anset det for ønskeligt, at det blev udhævet i Loven, at Udskyllinger dog kunne finde Sted, hvor afgjørende Omstændigheder tale derfor, er det, fordi denne billige Arbeidsmaade, hvorved i mange Tilfælde store Omkostninger ville kunne

spares, ellers maatte ikke vilde blive anvendt; nævnes det derimod i Loven, vil Opmarksomheden blive henledet paa, at under exceptionelle Forhold er det tilladt at anvende Udskyllinger. Jeg tror ikke, at der kan være nogen Fare derved, naar de udføres med tilbørlig Forsigtighed. Jeg glemte nok, da jeg før havde Ordet, at omtale Vndringsforslaget Nr. 5 til § 4; men dette Vndringsforslag gaar, som det ærede Thing vist vil bemærke, kun ud paa en Redaktionsforandring, som jeg ikke behøver at omtale videre, og som jeg heller ikke antager, at den ærede Minister har Noget at erindre imod. Forøvrigt skal jeg ikke yttre mig videre angaaende Mindretallets mere almindelige Udtalelser i Betænkningen. Jeg har ikke kunnet faaet Andet ud af Udtrykkene, end at Mindretallet har lagt en vis Vægt paa, hvad der har været Foranledningen til dette Lovudkast, og det har ogsaa bevæget mig til, da jeg før havde Ordet, at yttre mig angaaende den efter min Mening mindre rigtige Opfattelse, som det ærede Mindretal havde dannet sig om den egentlige Foranledning til dette Lovudkast.

H. Pedersen: Jeg vil kun sige nogle Ord til yderligere Støtte for Flertalsforslaget Nr. 18. Det forekommer mig nemlig, at den ærede Ordfører mere har søgt at fremhæve de Ulemper, der vilde følge af dette Flertalsforslags Vedtagelse, end søgt at paavise de Fordele, som hans eget Mindretalsforslag Nr. 12 vilde frembyde, dersom det blev vedtaget, og det vistnok af den gode Grund, at den ærede Ordfører ikke er istand til at paavise, at dette Mindretalsforslag vil frembyde nogenjomhelst Fordel fremfor Flertalsforslaget, hvilket jeg nærmere skal tillade mig at ubiville. Jeg maa dog først bede ærede Medlemmer fastholde i Grindringen, at Flertalsforslaget Nr. 18 er ikke et folkeligt Forslag, der gaar ud paa at give Vandsynsmændene en større Myndighed end den, de have efter den bestaaende Lovgivning. Forslaget gaar kun ud paa at bevare den bestaaende Tilstand, og jeg maa her bemærke, at hele Udvalget har havt Betænkthed ved at følge Lovudkastets Bestemmelse angaaende dette Punkt, fordi det har frygtet, at det vilde foraarjage Vedkommende altfor store Befostringer, naar de ved enhver given Leilighed, selv hvor kun ubetydelige Vandløb skulle sættes under offentligt Tilsyn, skulle tilkalde Landvæsenkommissionen. Det ærede Mindretal vil nu give Vandsynsmændene den Stilling kun at være Forligsmæglere, medens Flertallet vil, at de skulle have Ret til ogsaa at afgive Kjendelse, og det, fordi vi tro, at Mæglingen vil blive mere virksom, naar Vandsynsmændene faae Ret til at afgive Kjendelse, end den ellers vil blive. Alle Parter, endogjaa Vandsynsmændene selv, ville blive mere interesserede i at faae Forlig istand, dersom de faae denne Ret og Pligt til at affige Kjendelse, naar der ikke op-